

תת"ע (חיפה) 1972-08-23 - מדינת ישראל נ' סامر סמעאן

תת"ע (חיפה) 1972-08-23 - מדינת ישראל נ' סامر סמעאן שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 1972-08-23

מדינת ישראל

נ ג ד

סامر סמעאן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט ל深交ורה בחיפה

[16.07.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשת הנאשם להנפקת אישור הפקדה בדיעבד.

לטענת הנאשם הוא הפקיד את רישומו ברשות הרישוי ביום 23.7.24 לשם ריצוי פסילה שמקורה בצבירת ניקוד וחשב שההפקודה מזנת ברצף. לחילופין ביקש הנאשם להורות כי ההפקודה תיספר מיום 23.10.24 (יום סיום הפסילה

ברשות הרישוי). לטענתו, לא ידע הנאשם כי הוא צריך להפקיד את רישומו גם בבית המשפט.

המאמינה מתנגדת לבקשתו וטענת כי הסמכות להחלטת בה אינה של בית המשפט, אלא של רשות הרישוי ומוסיפה

וטענת כי מילא קיימת חובת הפקודה כפולה של הרישוי. בתגובה מшиб ב"כ הנאשם כי אין בבקשתו משום בקשה לחישוב פסילה וכי מדובר למי שהפקיד את רישומו בידי רשות

הרישוי.

לאחר עיון ושיקלה נחה דעתינו כי דין הבקשה להידוחות.

על אף שב"כ הנאשם מכתייר את הבקשה בכותרת של בקשה להפקדת אישור הפקודה ומנסה ליזור מצג כאלו אין המדבר בבקשתו לחישוב פסילה, הולכה למעשה מדובר בבקשתו לחישוב פסילה שהסמכות לדון בה נתונה בידי רשות הרישוי (בש"פ 12/8075 ג' אבר (14.4.14), ע"פ 19/7323 אחמדabo שריפה (26.2.20)).

יתירה מכך, בתי המשפט השונים כבר הבahir כי גם בקשה להנפקת אישור הפקודה בדיעבד הינה בסמכות רשות

הרישוי. ר' לדוגמה עפ"ת 10220-03-25 יוסף נ' מדינת ישראל (8.5.25).

מעבר לדריש אציגן כי גם לגופו של עניין לא מצאת הצדקה לבקשתו.

הנאשם, כך על פי תצהירו, הפקיד את רישומו ברשות הרישוי כבר ביום 24.1.24, אז נמסר לו רישון זמני עד ליום 23.7.24. משמע, בעת שנגזר דיןו ביום 3.4.24 אחז הנאשם ברישון נהיגה זמני, ידע שהה פוג ביום 23.7.24 ולאחר מכן לא ביצע הפקדה נוספת ברשות הרישוי. והוא אמר, הנאשם לא ביצע פעולה אקטיבית כדי להפקיד את רישומו ברשות הרישוי, לאחר שנגזר דיןו בתיק זה. הנאשם אף לא ביצע פעולה אקטיבית כדי להפקיד את רישומו בתיק זה וזאת בגין הוראות התקנות בעניין ובניגוד להוראות המפורשת בגין הדין לפי עליו להפקיד את רישומו בנסיבות בית המשפט עד ליום 15.8.24.

הדברים האמורים אף توאמים את פסיקת בית המשפט העליון [ברע"פ 6928/18](#) ליאור קלפון (7.10.18), המפנה להוראות 557 (ה) لتיקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

12. "מעבר לדריש אוסף כי תיקנות התעבורה (תיקון מס' 6, התשע"א-2011) הבהירו את המצב המשפטי בעניין שלפני, כך שננוספה תקנה 557(ה) (הקבועת כדלקמן):

"המציא בעל הרישון את הרישון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימצא לה אישור על הממצא הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישון, ומירוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתחייב לפני פניו שהמציא את האישור כאמור".

13. בדברי ההסביר لتיקנות התעבורה (תיקון מס' 6, התשע"א-2011), כפי שהוגשו לעיון ועדת הכלכלת ביום 27.2.2011, מבhair מחוקק המשנה את כונתו כדלקמן:

"מציע לקבוע כי מקום בו הוטלה על הנג פסילת רישון, ורישונו כבר מופקד באותה העת, יפקיד לצורך הפסילה החדש, אישור הפקדה הקודמת, זאת על מנת שייהה מעשה פעיל מצדיו של הנג, של ריצוי הפסילה, וחישוב תקופת הפסילה לא יתחייב לפני מועד הפקדה זו".

14. כאמור בדברי ההסביר, הגינה ותכליתה של תקנה זו בצדיה - חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת ראשון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם.

15. דברים אלו גם מבחרים את ההבדל בין עניין ג'ابر שהזכיר בבקשתו לעניין שלפני. בעוד שה המבקש בעניין ג'ابر ביצע פעולה אקטיבית של הפקדת הרישון בהליך שהתנהלה בעניינו, הרி שלא כר באשר לבקשתו שלפני. הניסיון ללמידה מהפקדת ראשון לרשותות שונות באותו הליך כבעניין ג'ابر להפקדה לאותה הרשות בהלים שונים כפי שמצוע הדברים האמורים יפ"ם מכוח קל וחומר לענייננו, שעה שהמשיב לא ביצע פעולה הפקדה אקטיבית נוספת לאחר גזר הדין, אלא רישונו זמני פקע.

למעטה מן הדרוש אוסף כי לאחר שבחנתי את עובדות המקרה, תצהירו של הנאשם והוראות החוק והתקנות, לא מצאתי כי זהו המקרה החרג שבחרים, המזכיר את התערבותו של בית המשפט לשם מתן סעד מן הצדק (ר' לדוגמא [עפ"ת 11090-01-23](#) גולדנברג קו"ז'וקו (10.1.23); [עפ"ת 64229-11-16](#) חאלד סלאמה (2.1.17); ואף [עפ"ת 67798-03-23](#) מוחמד עוזא (16.5.23)).

בסוף של יום, בעבודות המקרה בוררות, הנאשם אחז ברישון נהיגה זמני בעת מתן גזר הדין. במסגרת גזר הדין ניתנה הוראה מפורשת לנאשם להפקיד את רישומו במזקרים בית המשפט, לאחר מתן גזר הדין הנאשם לא ביצע פעולה אקטיבית של הפקדה, לא בבית המשפט ולא ברשות הרישוי. גם אם היה מבצע הנאשם פעולה הפקדה נוספת ברשות הרישוי, לא היה הדבר פוטר אותו מביצוע הפקדה נפרדת בתיק זה, על פי הוראות התקנות והפסיקה.

כאמור לעיל, הדברים האחרונים נאמרו מעבר לדריש, שעה שכבר קבעתי לעיל כי הסמכות בנדון נתונה לרשות הרישוי.

סוף דבר, הבקשה נדחתת.
זכות ערעור חוק.
להודיע לצדים.
ניתנה היום, כ' تموز תשפ"ה, 16 יולי 2025, בהעדר הצדדים.